CICLISM

Dumitru Hrenciuc a „câştigat" prima cursă rutieră a sezonului

„Premiera" stagiunii 1938 s'a desfăşurat într'un cadru de mare festivitate. Un succes al organizatorilor. O inovaţie în stil parizian: artista MARIA MOHOR a dat plecarea. Tudose deşi nu s'a ţinut de promisiune a realizat totuşi o cursă impresionantă. Ardeleanu şi Teodorescu două mari „speranţe"

Redeschiderea sezonului curselor pe şosea, — fapt consumat ieri, într'un cadru de aleasă festivitate, — a însemnat o nouă şi frumoasă pagină înscrisă cu litere mari în calendarul pedalei.

Mai mult, alergarea de eri a constituit o pilduitoare carte de vizită pentru organizatori, — recte gruparea „Aquila-Marathon".

O REGIE EXEMPLARA

Ni se spusese în ajun că, în ziua de 3 Aprilie, vom asista la o regie din cele mai bune. Mărturisim neted, am primit cu oarecare scepticism, informaţia şi ne-am mulţumit să aşteptăm dimineaţa zilei de eri. Insă făcând obişnuita deplasare reportericească la „faţa locului", — la start, — nu mică ne-a fost surpriza constatând că cele afirmate nouă, cu o zi, două mai de vreme, erau departe de realitate. O realitate incontestabilă, întruchipată într'o regie perfectă, debordantă faţă de informaţiile anterioare. O poliţie excelentă, un control riguros, oficialitatea în notă, locuri special rezervate pentru presă, o plecare în stil occidental, spectatori noui, figuri distinse, etc. Dar nici nu ştim precis de unde să începem.

Erau atâtea lucruri frumoase în organizarea zilei de tor, pentru acela care a trăit tor, penru acela care a trăit momentele grele prin care a trecut ciclimul, şi mai trece încă, — pentru cei care ştiu şi asistă la eforturile disperat eroice am putea spune, ale anumitor grupări, — cursa de eri a fost pur şi simplu o „bombă".

O performanţă lăudabilă, în patrimoniul grupării „Aquila Marathon", o performanţă cu atât mai valoroasă cu cât ea aparţine unei grupări lipsită de fonduri, dar care, graţie sprijinitorilor săi în frunte cu d. Petre Mihăilescu, a reuşit să dea o pildă preţioasă şi un straşnic şi îndreptăţit „bobârnac" formaţiilor cu solide fonduri, care se complac într'o „somnolenţă" şi inactivitate detestabilă.

Am dori ca formaţiile corporatiste, care au fonduri anuale de zeci de mii de lei, să se pătrundă de exemplul oferit eri de gruparea „orange".

AUTORITAŢILE POLIŢIENEŞTI AU DAT UN LARG CONCURS

Independent de mulţumirile primite pe teren de reprezentanţii ordinei publice precum şi de mulţumirile ce, desigur, vor fi adresate, în scris, forurilor poliţieneşti, ne facem o deosebită plăcere să consemnăm largul concurs acordat manifestaţiunii de eri de către organele poliţieneşti. Se cuvine în primul rând să subliniem solicitudinea arătată de d. chestor Parizianu, o notorie personalitate sportivă, care a trimes o „gardă" specială şi numeroasă, bine dirijată de d-nii comisari şefi: Ionescu şi Antonescu, precum şi d. lt. Tănase Iordan, dela brigada de jandarmi, — cari au contribuit în largă măsură la reuşita spectacolului.

Nădăjduim că preţiosul concurs dat de autorităţile în frunte cu d. chestor Parizianu, — este un început, cu răsunător succes, pe care, ne place să credem, vom avea aceiaş deosebită plăcere să-l înregistrăm şi de aci înainte.

ARTISTA MARIA MOHOR A DAT PLECAREA

Urmând exemplul marilor organizări din Occident, regia zilei a ţinut să aducă o notă nouă, — pe care o înregistrăm bucuroşi — aceea de a da plecarea o reputată artistă. „Starter" a fost aleasă în persoana distinsei actriţe Maria Mohor, — care a produs o plăcută impresie, ea însăşi, fiind, până la urmă, cucerită de frumuseţea sportului pedalei.

„Performanţa" d-rei Maria Mohor a fost o localizare a plăcerii Iosefinei Baker, — care dă plecarea, la Paris, în marile probe cicliste.

Aşa dar avem şi noi acum o „Josefină" (la noi îi spune Marioara şi e şatenă) care a fost cucerită de sport ea însăşi cucerind, pe terenul sportiv, numeroase aplauze, cu nimic mai prejos de cât cele obţinute pe scenă.

ASISTENŢA

Sub ploaia de raze ale unui soare de prietenoasă primăvară, piaţa Victoriei se populează, ca de obiceiu, la o cursă, cu biciclete, automobile, fanioane, oficiali gravi, curioşi, suporteri torturaţi de calcule şi insomnie.

Dar de data asta mai numeroşi, mult mai numeroşi.

O surpriză: numeroase fireturi şi şepci poliţieneşti sclipesc în bătaia soarelui. Mai încolo, pe şosea, jandarmi, — mulţi de tot, — înşiruiţi pe margine, dirijau circulaţia sub directa supraveghere a numeroşi comisari.

Surpriza aceasta face o bună impresie care e unanim lăudată.

Asistenţa ia proporţii „îngrijorătoare", ca cifră. Privind piaţa Victoriei, fremătând de lume, plină cu maşini adunate ca la o expoziţie, tricouri multicolore populând cosmopolit cadrul, — ai impresia că te afli la una din plecările în marile competiţiuni din trecut. Şi constaţi, spre marea ta plăcere, că sportul pedalei progresează cu paşi mari şi siguri.

Oficialii şi suporterii sunt de data asta matinalii. In special regizorii, se spune că ar fi înoptat, pe undeva pe sub castanii şoselii Jianu, dormind în stil rustic, sub corturi improvizate, ca să nu cumva să întârzie de la... start.

D. Petre Mihăilescu, ferm hotărît să nu-şi mai facă emoţii, la cursa de eri şi să se... abţină, a citit toată nopticica opusul lui Foerster despre „Educaţia voinţei".

Şi lectura a avut succes: lectorul nu a mai palpitat în maşină, privindu-şi alergătorii, ca până acum. A palpitat mult mai... mult.

In fine iată o listă întreagă de personalităţi sportive:

Un nas de Cirano de Bergerac deasupra unei buze violent răsfrânte: d. Paul Comornichi, fostul preşedinte al F.R.S.C.ului care „dispărut a fost şi s'a... reaflat" printre admiratorii pedalei.

Un cub îmbrăcat în costum de sport: d. căpitan Zamfiropol. O figură sobră şi... lungă d. avocat Dinu Dobrescu, urmat de un butoi (ca de bere) care vorbeşte, are mustaţă şi se pricepe tare în ale pedalei: d. Emil Pessi.

Mai remarcăm obişnuitele figuri: Mişu Antonescu, grav şi... gras, Chircu, cercetând ţinuta băeţilor, Ulmeţeanu subţire şi... interminabil, alergătorul Dobrin, un demn urmaş al lui Cassanova, confratele Petre Georgescu ironic ca de obicei, şi alţii (să ne scuze aceia pe care i-am omis).

Deasupra tuturora, tronând guraliv, emoţionat, activ şi... transpirat de inimos ce este, d. Cr. Nicolau.

In asistenţă remarcăm câteva figuri noi: d-nii ing. Gh. Ciolac, Mihail Ciolac dela Administraţia de Galben, şi numeroase spectatoare... „debutante".

Minutele se strecoară iuţi şi neobservate printre tricouri, maşini şi oficiali, în timp ce ora 10... bate la uşă.

D-na Maria Mohor, jovială, cu figura-i de adolescentă malaeză, se apropie emoţionată de start (are „trac", debutează), ia fanionul şi... „intră în scenă".

Mai sunt cincizeci de secunde, 40, 30... se aude un glas cunoscut obişnuiţilor teatrului „Regina Maria" (d-na Mohor îşi joacă bine rolul). Mai sunt 20 de secunde, 10, 5, 3, 2, 1... Plecaţi. Fanionul s'a înclinat, fâlfâind, spre caldarâm şi, sub zâmbetul actriţei, au „decolat" concurenţii, în ropote de aplauze.

URMARIND CURSA

Plecarea a fost rapidă. Rezultatul: la Hipodrom (2 km. dela plecare) plutonul e rupt în trei. In faţă: Tudose, Hrenciuc, Cr. Teodorescu, Agaton, Ardeleanu şi Mişu Steinhardt. In urmă, la 100 de metri, vine grosul plutonului condus de Ioniţă, Bekman şi Radoslavescu. Mai încolo, partea a treia a celor plecaţi: „rămăşiţele", compuse din Ionescu, Boroneaţă, „fotogenicul" Pierre Verone (reprezentantul întru „figuri" al „celebrului" Bat) şi alţii al căror nume ne scapă din cauza... luţelii cu care pedalau.

In Otopeni se produce

„PUERILA" GREŞALA A LUI WALTER AGATHON

sau mai bine zis, punerea în practică a tacticei „principiştilor" s'a petrecut la 12 km. dela plecare.

Iată cum s'a produs faza.

Plutonul din faţă, — fugarii — au cel puţin 500 m. avans, la intrarea pe piatra cubică din Otopeni. Tudose, desigur, conform tacticei hotărîte la club atacă, sperând să ia cu el doar pe Hrenciuc şi Teodorescu, colegii lui de club. Tentativa nu-i reuşeşte însă.

Prin mijlocul satului sus zis alura se temperează simţitor. Ardeleanu, Teodorescu şi Agaton sunt juniorii acestui pluton şi fiecare doreşte să câştige cupa rezervată celui mai bun din alergătorii acestei curse care n'a împlinit 21 ani.

Ardeleanu şi Teodorescu se detaşează, mai în glumă, mai în serios, cu 3—4 lungimi. Tudose, Hrenciuc şi Steinhardt nu răspund. Agaton se uită la ei, priveşte după cei doi care se joacă de-a „evadarea" şi rămâne (profundă şi copilărească greşală) lângă cei trei „bătrâni".

Clipa aceasta de ezitare, l-a scos afară din competiţiunea pentru „Cupa juniorilor" pe Agaton.

Cei doi fugari văzând că se prinde gluma, o întind cu nădejde. Agaton se sesizează, — dar — ce folos! — prea târziu.

Mai încolo, Tudose sprinteazâ furibund cărând după el pe Hrenciuc, pentruca Agaton şi Steinhardt să piadă contactul, — Tudose şi Hrenciuc ajung pe Ardeleanu şi Teodorescu.

Sunt, acum, deci, trei „principişti" şi un „acsist": Ardeleanu. Verzii încearcă să-i „joace" şi pe Ardeleanu (e junior şi e o piedică pentru Teodorescu) dar nu reuşesc, el răspunzând uşor.

Şi totuşi, la întoarcere, manevra „dracilor verzi" reuşeşte şi Ardeleanu cade şi el victimă tacticei pensionarilor „fabricii de aşi": „Principele Nicolae".

Tudose, deşi se putea detaşa şi de colegii lui de club, nu se ţine de promisiunea făcută în ajun, de a „trage" la maximum şi continuă alergarea într'un tempo mai domolit, întrucât Teodorescu slăbise de tot, fiind la un pas de epuizare.

O SOSIRE FALSIFICATA

Sub steagul lăsat de aceiaş persoană care a dat plecarea şi a urmărit cursa, Tudose, fără a lupta serios, cedează alergarea lui Hrenciuc. Oricare ar fi motivele invocate drept justificare a acestui gest, îi atragem atenţia că din punct de vede sportiv, Tudose a greşit. Şi a greşit

(Continuare în pag. 16).

Inainte de a pleca în cursa Bucureşti-Snagov-Bucureşti, adversarii sunt prinşi de obiectivul fotografului